

ת"פ 10890/09-15 - מדינת ישראל נגד מרשה טללה

בית משפט השלום בעכו

06 מרץ 2016

ת"פ 10890-09-15 מדינת ישראל נ' טללה(עציר)

מת 10908-09-15

לפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
מרשה טללה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גל ירדן

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד דוד פאל, מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים, עבירה על פי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. תמצית האירוע בגינו הורשע, הנאשם לא הורשע בכל העובדות הכלולות בכתב האישום, הינו כי הנאשם והמתלוננת היו בקשר רומנטי כלשהו אשר נפסק. המתלוננת התקשרה אל הנאשם במטרה להקליט את דבריו. לשיטתה, טענה עובדתית שלא הוכחה, איים עליה והיא ביקשה להקליטו מאיים עליה. הכרעת הדין אשר ניתנה ביום 15.2.16 מפרטת את כל שלבי שיחת הטלפון האמורה. יש לציין כי תחילתה של שיחת הטלפון הינה בדבריה של המתלוננת המטיחה בנאשם כי איים עליה לרצוח אותה ובתגובתו המכחישה והמתפלאת של הנאשם. יחד עם זאת, כמפורט באותה הכרעת דין, המתלוננת

עמוד 1

בוחרת להאריך את השיחה, כמו גם הנאשם ומתגרה בו ומדרבנת אותו להגיב. יצוין כי כל צורת הדיבור של הנאשם רצופה גסויות קשות. בסופו של יום, הנאשם אכן מאיים על המתלוננת ובגין כך הורשע.

3. הצדדים טענו לעונש. המאשימה הגישה את עברו הפלילי של הנאשם - 1/ת ראיות לעונש והנאשם הגיש מכתב בו הוא מתנצל על השפה בה השתמש נ/1. כמו כן, הנאשם בחר לומר את דבריו בהם גם כן הביע חרטה על הצורה בה דיבר ורצון לשקם את חייו.

4. עבירת האיומים פוגעת בערך המוגן של חירות האדם וזכותו לחיות ללא מורה ופחד. עבירת האיומים איננה רגעית והפגיעה אותה היא יוצרת נמשכת לאורך זמן ומלווה אדם בתחושת חרדה ופחד מהתגבשותו של האיום לכלל מעשה.

5. מתחם הענישה בעבירת איומים הינו רחב ונע לטעמי בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר.

6. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש להתייחס לכך כי לא היה תכנון מוקדם מצידו של הנאשם לביצוע העבירה. לעומת זאת, המתלוננת תכננה את השיחה. למתלוננת הייתה השפעה על הנאשם בהתגרות שיצרה. מנגד, הנאשם יכל להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשהו. הנאשם הורשע כבר בעבירות איומים והוא מודע לכך כי צורת הדיבור שלו לא רק שאינה מקובלת חברתית אלא חוצה את גבולות המותר מבחינה פלילית. הנאשם יכל להמנע מביצוע המעשה. אין בפניי כל ראיה כי הנאשם אינו שולט בתגובותיו. יחד עם זאת, כאמור, אין להתעלם מכך כי המתלוננת ניסתה למשוך אותו בלשונו וכן גם היא לא שמרה לאורך כל השיחה על ניקיון השפה, אם כי לא איימה.

7. באשר לנאשם עצמו, הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו. הן מנ/1 והן מדבריו, הנני למדה כי הנאשם מצר על צורת הדיבור הגסה בה נקט. יחד עם זאת, לא ברור עד כמה הוא מבין את משמעות האיומים אותם איים. לנאשם עבר פלילי מכביד. עיון בגיליון ההרשעות הקודמות שלו מלמד כי הורשע בגין כמה עבירות איומים אשר בוצעו באוגוסט 2013, 02/11 ויוני 2011 ופעמים קודמות עוד קודם לכן, גיליון ההרשעות הקודמות כולל עבירות רבות. גזה"ד האחרון אשר ניתן כנגדו בגין עבירת איומים, ניתן ביום 09.7.15 אז הושם בצו מבחן והוארכו מאסרים מותנים אשר היו תלויים ועומדים כנגדו. למרות זאת, ביצע הנאשם את העבירה בה הורשע בתיק זה ביום 29.8.15 קרי, פחות מחודשיים לאחר שהושת עליו צו מבחן בגין עבירת איומים.

נלמד כי לא היה בכך כדי להרתיעו.

8. ככלל בהתחשב בעברו האמור היה העונש הנגזר על הנאשם להיות ממוקדם במחצית העליונה של מתחם הענישה. אולם, נוכח נסיבות העבירה כמפורט בהכרעת הדין, התגרות המתלוננת יש לגזור עונשו של הנאשם באמצע המתחם. ענישה זו תבטא את האיזון בין נסיבות העבירה לבין עברו המכביד והקרוב.

אצטט מתוך הכרעת הדין "לא מדובר במשתתפת פסיבית בשיחה, אלא במי אשר מבקשת להוליך את הנאשם בדבריה, בהקנטות והיא אכן מצליחה להביאו לידי איומים בשיחה השנייה. איני מוצאת כי הדיחה אותו לאיומים, אך כן כי התגרתה בו".

נוכח האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים מצטבר לכל מאסר אותו מרצה, בניכוי ימי מעצרו 02.9.15 עד 10.1.16.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת איומים ויורשע עליה בדין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ו אדר א' תשע"ו, 06/03/2016 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת